

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:247133
Datë: 19.06.2023
Numri i dokumentit: 04407957
Dosja fizike: C-IV-15-1513

Administrata Tatimore e Kosovës (ATK), me seli në Prishtinë

Paditësja

Kundër:

Agjencia Kosovare e Privatizimit, me seli në Prishtinë, Rr. "Dritan Hoxha", nr. 55, Lakrishtë

E paditura

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJET NË LIDHJE ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Mr.sc. Bajram Miftari, me datën 19.06.2023, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e paditëses Administrata Tatimore e Kosovës dhe VËRTETOHET vendimi i Agjencisë Kosovare të Privatizimit - Autoritetit të Likuidimit PRN100-003, i datës 06.08.2015, për N.SH "Rilindja Tregtare Librare", si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Rrethanat procedurale të çështjes

Me datën 17.08.2015, paditësi Administrata Tatimore e Kosovës (ATK), ka paraqitur padi pranë Dhomës së Posaçme, kundër të paditurës Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP). Në padi, ndër të tjera është theksuar: Ka paraqitur kërkesë kreditore monetare pran Autoritetit të Likuidimit (AL) për kompensimin e shumës prej 22,884.39 €. AL e ka aprovuar pjesërisht kërkesën kreditore ku është aprovuar vetëm shuma prej 8,647.08 €. Kjo ka ndodhur për arsyen se ka paditësi ka llogaritur kamatën sipas rregullave të legjislacionit tatimor, ndërsa AL ia ka njohur të drejtën në kamatëvonesë, vetëm pjesërisht, dhe atë deri në shumën prej 10 % të kërkesës kryesore, duke iu referuar Ligjit për AKP-në. Më tutje, ka parashtruar se kërkesa kreditore duhet të paguhet në gjithë shumën e kërkuar përkitazi me kamatën, e cila është llogaritur konform legjislacionit tatimor që ishte në fuqi në atë kohë, e i cili legjislacion është specifikuar në padinë

e parashtruar. Me padi i është propozuar gjykatës që të anulohet vendimi i atakuar me padi, dhe paditëses t'i njihet e drejta në kompensimin e borxhit tatimor në shumën prej 22,884.39 €.

Pala paditëse e ka titulluar parashtresën si “*ankesë*”, mirëpo gjykata të njëjtën e konsideron si padi, konform nenit 35.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e cila dispozitë bënë trajtimin e barabartë të parashtresave me të cilat bëhet “*nisja e procedurave*” pran Dhomës së Posaçme, pavarësisht faktit se a quhen padi, kërkesa apo ankesa.

Me datën 17.08.2018, e paditura ka paraqitur përgjigje në padi, ku ndër të tjera ka theksuar: Objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimit të AL-së, respektivisht përputhshmëria e tij me Ligjin 04/L-034, për AKP-në. Me nenin 74.2 të atij ligji është përcaktuar se ankesat e dorëzuara në Dhomën e Posaçme kundër vendimeve të AL-së, duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034. Paditësi nuk ka sqaruar se cila dispozitë ligjore është shkelur. Më tutje, ka pretenduar se vendimi i atakuar i AL-së, ka qenë i drejtë dhe i ligjshëm, respektivisht i bazuar në nenin 37.3 të Shtojcës së Ligjit për AKP-në, e cila dispozitë ka përcaktuar lartësinë e kamatës deri në 10 % të detyrimit bazë.

Gjendja faktike e konstatuar

Me nenin 8.1 të LPK- së është përcaktuar: “*Se cilat fakte do t'i konsiderojë të provuara e cilat jo, vendosë vetë gjykata në bazë të çmuarjes me ndërgjegje, e të kujdesshme të provave, por edhe në bazë të rezultatit të gjithë procedimit. Gjykata me ndërgjegje dhe me kujdes e çmon ç' do provë veç e veç dhe të gjitha provat së bashku*”.

Me qëllim të vërtetimit të saktë dhe të plotë të gjendjes faktike, gjykata iu është referuar fakteve të prezantuara nga palët në procedurë dhe provave të bashkëngjitura nga palët në procedurë, në zbatim të rregullave që rrjedhin nga neni 8 i LPK-së dhe dispozitat e tjera procedurale të ndërlydhura.

Pala paditëse ka dorëzuar provat si në vijim: Formularin për paraqitjen e kërkesës jo pronësore në likuidim dhe pasqyra tabelare e gjendjes së borxheve. Ndërsa pala e paditur ka paraqitur vendimin e AKP-së, për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit.

Nga parashtrimet e palëve në procedurë ka rezultuar se faktet e parashtruara nga pala paditëse nuk janë kontestuar nga pala e paditur, madje janë provuar edhe me provën e dorëzuar nga pala paditëse dhe me vendimin e atakuar të AL-së, dhe si të tilla gjykata i ka kualifikuar si fakte jokontestuese, e që do të pasqyrohen si në vijim:

Është jo kontestuese në mes të palëve në procedurë se borxhi bazë i Ndërmarrjes ndaj ATK-së është në shumën prej 8,071.57 €, e cila shumë është aprovuar me vendimin e atakuar të AL-së. Kontesti në mes të palëve është i natyrës ligjore ku pala paditëse ka kërkuar pranë AL-së shumën prej 9,460.52 ndërsa me padi shumën prej 22,884.39 €.

Është jo kontestuese se paditësja, përveç shumës së detyrimit bazë prej 8,071.57 €, e ka ngarkuar Ndërmarrjen edhe me detyrime shtesë, të cilat në padi i ka konsideruar si ndëshkime për vonesa, ndërsa e paditura i ka trajtuar si kamata të vonesës. Paditësja i është referuar legjislacionit tatimor në fuqi, ndërsa e paditura ka zbatuar normën prej 10 % të borxhit bazë, konform nenit 37.3 të Shtojcës së Ligjit për AKP-në.

Arsyetimi ligjor

Procedura gjyqësore pran Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në vazhdim: Dhoma e Posaçme), është e rregulluar Ligjin për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Ligji nr. 06/L-086, i publikuar në gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, nr. 12/27, Qershor 2019), si ligj special. Përveç kësaj, si ligj procedural i përgjithshëm zbatohet Ligji për Procedurën Kontestimore (Ligji nr. 03/L-006), me ndryshimet dhe plotësimet e mëvonshme. Kjo çështje është definuar me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 76, paragrafi 3, ku është theksuar, se *“në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore”*.

Ligji për Dhomën e Posaçme, neni 74, i jep të drejtën palës (kreditorit në procedurë të likuidimit) që të ushtroj mjetin juridik - ankesën kundër vendimit të AL-së, pran Dhomës së Posaçme. Sipas të njëjtës dispozitë ligjore, Dhoma e Posaçme mund të nxjerrë aktgjykim për vërtetimin, shfuqizimin apo ndryshimin e vendimit të AL-së, varësisht prej epilogut të procesit gjyqësor dhe në zbatim të dispozitave ligjore të aplikueshme.

Gjykata fillimisht ka shqyrtuar se a është e nevojshme mbajtja e seancës dëgjimore me palët në procedurë apo çështja mund të vendoset në bazë të materialeve në lëndë. Këtë çështje nuk e adreson Ligji për Dhomën e Posaçme si ligj special, por vetëm LPK si ligj procedural i përgjithshëm. Me LPK, neni 4, është përcaktuar se:

- *Gjykata vendos për kërkesëpadinë pas shqyrtimit të çështjes juridike në seancë të drejtpërdrejtë dhe publike. Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj.*

Një rast i tillë i paraparë me të njëjtin ligj, ku mund të merret vendim meritore pa pasur nevojë që të mbahet seancë dëgjimore, është rregulluar me nenin 399 të LPK-së, ku është përcaktuar si në vijim:

- *Neni 399.1, Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadija.*
- *Neni 399.2, Kërkesëpadija është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadija qartazi janë në kundërtënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.*

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritore - aktgjykim, në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se seanca mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme.

Gjykata, pas shqyrtimit të dosjes së lëndës ka ardhur në përfundimin se nga faktet e prezantuara nga pala paditëse në padi, nuk del themelësia e kërkesëpadisë. Përkundrazi, mbi bazën e të gjitha fakteve siç i ka paraqitur pala paditëse në padi, rezulton se kërkesëpadia nuk është e bazuar. Prandaj, edhe janë plotësuar kushtet ligjore për të marrë aktgjykim, konform nenit 399 të LPK-së.

Në vlerësimin e kësaj çështje kontestimore, gjykata fillimisht potencon çështjen se në procedurë të likuidimit si ligj special i zbatueshëm është Shtojca e Ligjit për AKP-në, e cila në nenin 1 të sajë ka përcaktuar se: *“Kjo Shtojcë përcakton bazat dhe procedurat për likuidimin e Ndërmarrjeve dhe Aseteve mbi të cilat Agjencia ka autoritet, në pajtim me Ligjin për AKP-në dhe të drejtat dhe obligimet e të gjithë pjesëmarrësve dhe palëve të prekura”*. Me Ligjin në fjalë, neni 37.3 është përcaktuar se *“të gjitha kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shumë themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kushte që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore”*. Vendimi i të paditurës i është referuar kësaj dispozite ligjore ku shumës së borxhit bazë prej 8,071.57 €, i është shtuar interesi prej 10 %. Gjykata e ka shqyrtuar pretendimin e paditësit se në llogaritjen e kamatës duhet të merret për bazë legjislacioni tatimor, dhe se kemi të bëjmë me ndëshkim tatimor e jo me kamatë vonese. Mirëpo, një pretendim i tillë nuk është marrë për bazë, për faktin se kemi të bëjmë vetëm me terminologjinë e përdorur, nga se si ndëshkimi ashtu edhe kamata e vonesës, janë detyrime shtesë, që vendosen mbi borxhin bazë për shkak rënies në vonesë të debitorit për pagimin e borxhit. Gjykata konsideron se AL ka vepruar në mënyrë të drejtë kur ka zbatuar kamatën prej 10 % të detyrimit bazë, për shkak se kur një Ndërmarrje Shoqërore hynë në procedurë të likuidimit, zbatohet legjislacioni për likuidimin si legjislacion special, në këtë rast shtojca e Ligjit për AKP-në, duke e përfshirë edhe dispozitën për normën e interesit prej 10 %. Ndërsa, ligjet e tjera mund të zbatohen vetëm për çështjet që nuk mbulohen me rregullat e likuidimit.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia është e pabazuar, ndaj, të njëjtën e ka refuzuar në tërësi.

Shpenzimet gjyqësore

Me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 62, është përcaktuar se vetëm palës së suksesshme në procedurë (palës që e fiton gjykimin), i takon kompensimi i shpenzimeve gjyqësore. Nëse pala e suksesshme nuk i kërkon shpenzimet ose nëse ashtu vendos Dhoma e Posaçme, atëherë secila palë i bart shpenzimet e veta. Në këtë çështje kontestimore, asnjëra nga palët në procedurë nuk ka kërkuar kompensimin e shpenzimeve procedurale. Andaj, gjykata ka vendosur që secila palë në procedurë të bartë shpenzimet e veta gjyqësore.

Udhëzimi juridik

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrahet ankesë me shkrim pranë Dhomës së Posaçme, brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të tij, e cila i drejtohet Kolegjit të Apelit pranë Dhomës së Posaçme, konform nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtari,
Mr.sc. Bajram Miftari